

องค์ประกอบคุณลักษณะของผู้ประกอบการและความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จังหวัดอ่างทอง

Factor of Entrepreneurial Characteristics and Success of Small and Medium Enterprise Entrepreneurs Angthong Province

ปราณี ตันประยูร¹

Pranee Tanprayoon¹

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการและความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 2) วิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะของผู้ประกอบการ และ 3) พยากรณ์รูปแบบความสัมพันธ์ขององค์ประกอบคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดอ่างทองจำนวน 300 ราย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์องค์ประกอบ ผลการศึกษาพบว่า คุณลักษณะที่ผู้ประกอบการให้ความสำคัญสูงสุดคือการยึดถือในคุณภาพของสินค้าหรือบริการ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจโดยรวมในระดับปานกลาง ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบได้องค์ประกอบคุณลักษณะของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 6 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ความมุ่งมั่นตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ 2) นวัตกรรมและความสามารถด้านการตลาด 3) มนุษยสัมพันธ์และการติดต่อสื่อสาร 4) การมีเครือข่าย 5) การแลกเปลี่ยนและฉกฉวยโอกาสทางธุรกิจ และ 6) คุณภาพของสินค้าหรือบริการ ส่วนผลการวิเคราะห์เพื่อหาสมการพยากรณ์โดยวิธีสเต็ปไวส์รีเกรสชัน พบว่าองค์ประกอบคุณลักษณะของผู้ประกอบการสามารถพยากรณ์ความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยรวมได้ร้อยละ 51.8

คำสำคัญ : คุณลักษณะของผู้ประกอบการ, ความสำเร็จ, ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

Abstract

The purposes of this research were to explore the entrepreneurial characteristics and success of small and medium enterprise entrepreneurs, to analyze the factor of entrepreneurial characteristics and to predict the relation model of the factor of entrepreneurial characteristics toward the success. Three hundred small and medium enterprise entrepreneurs in Angthong were

¹ รองศาสตราจารย์, คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา tanprayoon@yahoo.com

¹ Associate Professor, Faculty of Management Science Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University

randomly selected as samples under study. The research finding were as follows: 1) The most important of the entrepreneurial characteristics was the quality of goods and service. 2) The success of small and medium enterprises is medium level. 3) The factor analysis of the entrepreneurial characteristics also revealed with 6 factors namely commitment and intention to entrepreneur, innovation and marketing capability, human relations and communication, network, exchange and seize business opportunity, and quality of goods and service. 4) By stepwise regression analysis it was found that the factor of entrepreneurial characteristics could predict the success of small and medium enterprise entrepreneurs at 51.8 percent.

Keywords : entrepreneurial characteristic, success, small and medium enterprise entrepreneurs

บทนำ

วิกฤตการณ์ทางการเงินและภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ในช่วงปี พ.ศ. 2540 - 2543 ตามด้วยวิกฤตการณ์ทางการเงินในประเทศสหรัฐอเมริกา ในช่วงกลางปี พ.ศ. 2551 คาบเกี่ยวกับต้นปี พ.ศ. 2552 ได้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมไทยทั้งทางตรงและทางอ้อมหลายประการ วิชาศึกษานานกลางและขนาดย่อมเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ รัฐบาลได้กำหนดนโยบายที่ชัดเจนในการส่งเสริมพัฒนาวิชาศึกษานานกลางและขนาดย่อม เพื่อเป็นกลไกสำคัญในการฟื้นฟู และพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในระยะยาว อย่างไรก็ตามผลการวิจัยของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมชี้ให้เห็นถึงปัญหาของวิชาศึกษานานกลางและขนาดย่อมในด้านต่าง ๆ อาทิ เงินทุน แรงงาน การตลาด เทคโนโลยีการผลิต การบริหารจัดการ การรุกรานของธุรกิจขนาดใหญ่ เป็นต้น ผลการวิจัยของนักวิชาการหลายท่าน อาทิ วรรณ ฉายาวิณะ (2545) สกิตต์ นิยมญาติ (2546) และ สมแก้ว รุ่งเลิศเกรียงไกร (2549) พบว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ ผู้ประกอบการบางคนอาจมีพรสวรรค์ บางคนเรียนรู้ประสบการณ์จากธุรกิจของครอบครัว บางคนศึกษาเรียนรู้จากระบบการศึกษา หรือบางคนศึกษาฝึกหัด

จากความสำเร็จของผู้ประกอบการรายอื่น ๆ จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นจึงน่าจะเชื่อว่าคุณลักษณะที่สำคัญเฉพาะตัว จากการสำรวจงานวิจัยในประเทศไทย พบว่าการศึกษาคูณลักษณะของผู้ประกอบการ วิชาศึกษานานกลางและขนาดย่อมนั้นมีผู้ศึกษาไว้บ้างแล้ว แต่เป็นการศึกษาโดยรวมหรือเฉพาะธุรกิจเท่านั้น

จังหวัดอ่างทองมีเขตติดต่อกับจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและยังเป็นจังหวัดหนึ่งในเขตความรับผิดชอบด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนและสังคมของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา มาช้านานตั้งแต่ช่วงที่เป็นวิทยาลัยครู อีกทั้งปัจจุบันมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยามีการจัดการศึกษานอกที่ตั้งที่จังหวัดอ่างทอง อันเป็นการดำเนินการตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชน โดยจัดการเรียนการสอนนักศึกษาบุคลากรประจำการในวันเสาร์ และอาทิตย์ หลักสูตรระดับปริญญาตรี บริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ และศิลปศาสตร์ สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ผู้วิจัยเป็นอาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการจึงสนใจที่จะศึกษาคูณลักษณะของผู้ประกอบการวิชาศึกษานานกลางและขนาดย่อมในจังหวัดอ่างทองเพื่อให้รู้ถึงองค์ประกอบคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่เด่น ๆ ที่

เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน และองค์ประกอบคุณลักษณะใดที่มีผลต่อความสำเร็จในการประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อเป็นต้นแบบให้แก่ผู้ประกอบการรวมทั้งผู้ที่สนใจจะเข้ามาประกอบกิจการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัด ผู้ประกอบการก็จะมีแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงและแก้ไขคุณลักษณะของตนเองให้เหมาะสมจนประสบความสำเร็จ ในส่วนของหน่วยงานหรือสถาบันที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมก็จะได้แนวทางในการสนับสนุน ส่งเสริม หรือแก้ไขปัญหาได้สอดคล้องกับความเป็นจริง ซึ่งจะเป็นวิธีการหนึ่งในการฟื้นฟูและพัฒนาสภาพเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของท้องถิ่น จังหวัดและของประเทศได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการและความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
2. วิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
3. พยากรณ์รูปแบบความสัมพันธ์ขององค์ประกอบคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่เป็นเป้าหมายของการวิจัยคือผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ยังคงดำเนินกิจการอยู่ซึ่งปรากฏรายชื่อตามข้อมูลนิติบุคคล ที่สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้า จังหวัดอ่างทองรวบรวมไว้ ณ 31 ธันวาคม 2554 จำนวน

628 ราย กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของทาร์โร ยามาเน่ และตามข้อเสนอแนะของ คอเมอร์ และ ลี (1992 อ้างถึงใน เพชรน้อย สิงห์ช่วงชัย, 2549) จึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 ตัวอย่าง การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มเลือกแบบง่ายจากภายในกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการคือผู้ประกอบการใน 7 อำเภอโดยกระจายตามสัดส่วนประชากรกลุ่มตัวอย่างของ 7 อำเภอในจังหวัดอ่างทอง ประกอบด้วยอำเภอเมือง อำเภอป่าโมก อำเภอวิเศษชัยชาญ อำเภอแสวงหา อำเภอสามโก้ อำเภอโพธิ์ทอง และอำเภอไชโย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองประกอบด้วย 4 ตอน ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ และ ข้อมูลผู้ประกอบการจำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับลักษณะต่าง ๆ ที่ผู้ประกอบการให้ความสำคัญ หรือใช้เป็นหลักการในการดำเนินธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 50 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับสภาพความเป็นไปและข้อเท็จจริงของธุรกิจเพื่อประเมินความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดให้ผู้ประกอบการได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการ

การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สถิติดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการและผู้ประกอบการวิเคราะห์โดย แจกแจงความถี่ และ ค่ามัธยฐาน
2. ข้อมูลคุณลักษณะผู้ประกอบการและข้อมูลความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ วิเคราะห์โดย ค่ามัธยฐานเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ เพื่อหาองค์ประกอบหรือตัวแปรแฝงที่บ่งชี้เกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการ ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

3.1 ผู้วิจัยได้ทดสอบข้อกำหนดเบื้องต้นในการวิเคราะห์ ดังนี้

1) กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามต้องมากกว่า 150 คน (Pallant, 2001) การวิจัยครั้งนี้มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 คน จึงสอดคล้องกับข้อกำหนดเบื้องต้น

2) ตรวจสอบว่าข้อคำถามต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ โดยใช้สถิติ KMO (Kaiser – Meyer – Olkin) โดยเกณฑ์ค่า KMO ที่เหมาะสมในการวิเคราะห์องค์ประกอบควรมีค่าไม่น้อยกว่า 0.6 จึงจะสามารถยอมรับได้ และค่า

ตารางที่ 1 แสดงค่า KMO และ บาร์เลตต์ เทสต์ ออฟ สเฟียร์ซิตี

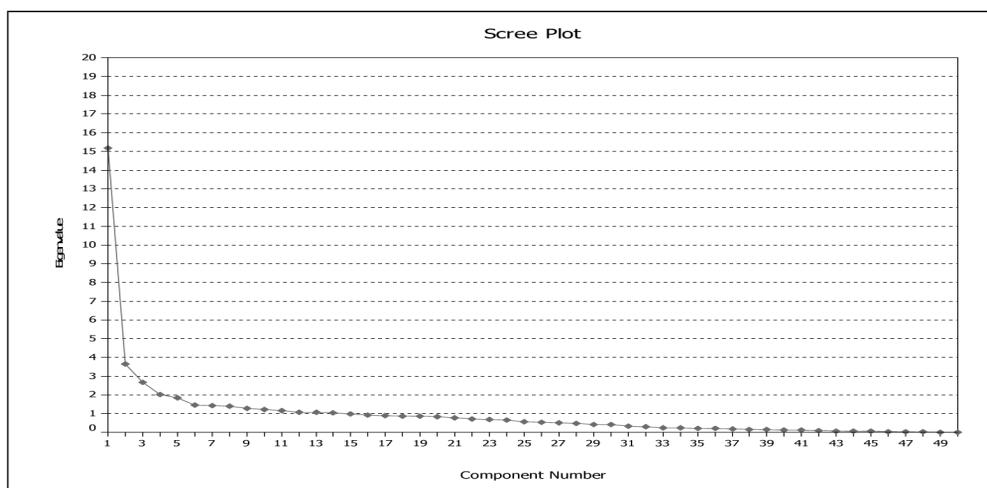
Kaiser-Meyer - Olkin Measure of Sampling Adequacy		0.621
Bartlett's test of sphericity	Approx. Chi-Square	14600.504
	df.	1225.000
	Sig.	0.000

3) การสกัดองค์ประกอบเพื่อพิจารณาว่าคุณลักษณะของผู้ประกอบการสามารถจำแนกได้กี่องค์ประกอบ โดยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบหลักและกำหนดให้ทุกองค์ประกอบไม่มีความสัมพันธ์กัน จากนั้นจึงเลือกหมุนแกนองค์ประกอบด้วยวิธีออร์โธโกนอล คือแบบตั้งฉากด้วยวิธี แวกซ์ ที่จำนวนรอบในการสกัดองค์ประกอบจำนวน 17 รอบ แสดงค่าไอเกน (Eigen values) ที่มีค่าสูงกว่า 1 และไม่แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Factor loading) ที่น้อยกว่า 0.3 ผลปรากฏว่า ค่าไอเกนที่ได้มากกว่า 1 มีเพียง 14 องค์ประกอบ ซึ่งอธิบายความผันแปรทั้งหมดได้ร้อยละ 76.14 โดยที่องค์ประกอบแรกสามารถอธิบายได้มากที่สุดร้อยละ 17.16 ในขณะที่องค์ประกอบที่ 14 อธิบายได้ร้อยละ 2.60 และจาก

บาร์เลตต์ เทสต์ ออฟ สเฟียร์ซิตี (Bartlett' s Test of Sphericity) เพื่อทดสอบนัยสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถาม ซึ่งต้องมีค่านัยสำคัญทางสถิติจึงสามารถใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบได้ ในการตรวจสอบพบว่าค่า KMO ที่ได้ มีค่า 0.621 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดระดับปานกลาง (กัลยา วาณิชย์ บัญชา, 2551 : 262) และจากการทดสอบหาความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยใช้ บาร์เลตต์ เทสต์ ออฟ สเฟียร์ซิตี (Bartlett's Test of Sphericity) ปรากฏว่าค่าสถิติ ไคสแควร์มีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 1) จึงแสดงว่าตัวแปรต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กัน จึงสามารถกล่าวได้ว่า ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยนี้เหมาะสมที่จะใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบ

การวิเคราะห์พบว่าตัวแปรทุกตัวมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากกว่า 0.3 เมื่อผู้วิจัยพิจารณาจากสกริปโหลด (ภาพที่ 1) แล้วพบว่าตั้งแต่องค์ประกอบที่ 7 เป็นต้นไปเริ่มให้ค่าความผันแปรแตกต่างกันค่อนข้างน้อย ดังนั้นเพื่อให้ไม่ให้น้ำหนักองค์ประกอบที่ใช้ในการวิเคราะห์ต่อไปมากเกินไปจนจำเป็น จึงพิจารณาเลือกองค์ประกอบที่ 1-6 เท่านั้นมาวิเคราะห์ความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

4. การพยากรณ์รูปแบบความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ศึกษาโดยใช้การวิเคราะห์สตีฟไวส์รีเกรสชัน เพื่อดูว่าองค์ประกอบต่าง ๆ มีผลต่อระดับความสำเร็จมากน้อยเพียงใด

ภาพประกอบ 1

ผลการศึกษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปผลได้ดังนี้

1. ลักษณะของธุรกิจที่ดำเนินการส่วนใหญ่เป็นประเภทการบริการร้อยละ 38.00 ดำเนินธุรกิจผ่านมาแล้วมากกว่า 10 ปี ร้อยละ 44.00 ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นเพศชายร้อยละ 63.67 มีอายุระหว่าง 36 - 45 ปีร้อยละ 36.67 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีร้อยละ 45.67 สถานภาพการทำงานก่อนมาเป็นผู้ประกอบการคือเป็นพนักงานในหน่วยงานเอกชนร้อยละ 46.6 คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้ความสำคัญสูงสุด 3 อันดับแรก คือ การยึดถือในคุณภาพของสินค้าหรือบริการ ($\bar{X} = 4.73$) ความซื่อสัตย์ต่อลูกค้า ($\bar{X} = 4.54$) และความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อสินค้าหรือบริการ ($\bar{X} = 4.40$) ตามลำดับ

2. ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจโดยรวมในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่ประสบความสำเร็จสูงสุดคือด้านลูกค้า ($\bar{X} = 3.83$) รองลงมาคือด้านกระบวนการภายใน ($\bar{X} = 3.64$)

3. การวิเคราะห์องค์ประกอบของตัวแปรผู้วิจัยใช้หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ในการวิเคราะห์องค์ประกอบ พิจารณาได้ 6 องค์ประกอบ เพื่อนำมากำหนดเป็นองค์ประกอบของคุณลักษณะของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวน 6 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 มี 16 ข้อ ประกอบด้วย การรู้จักกาลเทศะ การตรงต่อเวลา การรู้จักพึ่งพาตนเอง การเป็นคนช่างสังเกต การมีวินัยในตนเอง การมีความรอบคอบอย่างเต็มที่ การรู้จักใช้สามัญสำนึก การมีความวิริยะอุตสาหะเพียรพยายาม การมีความอดทนต่อคำวิพากษ์วิจารณ์ การยึดหลักของความเป็นจริง การตั้งเป้าหมายอย่างต่อเนื่อง การใฝ่หาความรู้เพิ่มเติม การมีความเคารพในความคิดเห็นของผู้อื่น การมีความรู้สึกไวต่อความต้องการของคนอื่น การมีอารมณ์ที่มั่นคง และการมีความยืดหยุ่น จึงตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “ความมุ่งมั่นตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ” โดยตัวแปรกลุ่มนี้มีค่าไอเกน เท่ากับ 8.5836

องค์ประกอบที่ 2 มี 10 ข้อ ประกอบด้วย การมีนวัตกรรมใหม่ ๆ มาเสนอลูกค้า การมีความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์ การมีวิสัยทัศน์ที่ใหม่ ๆ การมีแรงผลักดันในการทำธุรกิจอย่างแรงกล้า

การมีความมุ่งมั่นในการแข่งขัน การยึดมั่นอยู่กับความดีเลิศของสินค้าหรือบริการ ความซื่อสัตย์ต่อลูกค้า การถือว่าลูกค้าคือพระเจ้า การมีความกล้าเสี่ยง และความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อสินค้าหรือบริการ จึงตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “นวัตกรรมและความสามารถด้านการตลาด” โดยตัวแปรกลุ่มนี้มีค่าไอเกน เท่ากับ 6.5878

องค์ประกอบที่ 3 มี 4 ข้อ ประกอบด้วยความสามารถในการพูดหรือการสื่อสารกับผู้อื่น การมีความสามารถในการโน้มน้าวชักจูงสูง การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และการใช้ไหวพริบ จึงตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “มนุษยสัมพันธ์และการติดต่อสื่อสาร” โดยตัวแปรกลุ่มนี้มีค่าไอเกน เท่ากับ 3.2995

องค์ประกอบที่ 4 มี 3 ข้อ ประกอบด้วยการรู้จักสร้างความสัมพันธ์กับการเมือง การมีเครือข่าย และการยึดถือในเรื่องโชค จึงตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “การมีเครือข่าย” โดยตัวแปรกลุ่มนี้มีค่าไอเกน เท่ากับ 2.8150

องค์ประกอบที่ 5 มี 2 ข้อ ประกอบด้วย การรู้จักตอบแทนหรือแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน และการรู้จักถกฉวยเมื่อโอกาสมาถึง จึงตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “การแลกเปลี่ยนและฉกฉวยโอกาสทางธุรกิจ” โดยตัวแปรกลุ่มนี้มีค่าไอเกน เท่ากับ 2.4749

องค์ประกอบที่ 6 มี 2 ข้อ ประกอบด้วย การยึดถือในคุณภาพของสินค้า และความมั่นใจในตนเอง จึงตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “คุณภาพของสินค้าหรือบริการ” โดยตัวแปรกลุ่มนี้มีค่าไอเกน เท่ากับ 2.2216

4. การวิเคราะห์เพื่อพยากรณ์รูปแบบความสัมพันธ์ขององค์ประกอบคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยใช้การวิเคราะห์สตีฟไวส์ รีเกรสชัน (Stepwise Regression Analysis) พบว่าองค์ประกอบของคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ โดยสรุปได้ดังนี้

4.1 องค์ประกอบคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการโดยรวม ได้แก่ องค์ประกอบที่ 2 1 4 3 และ 6 สามารถเขียนเป็นสมการถดถอย ที่อธิบายความสำเร็จของผู้ประกอบการโดยรวมได้ร้อยละ 51.8 ดังนี้

$$S = 3.50 + 0.22 C_2 + 0.18 C_1 + 0.17 C_4 + 0.13 C_3 + 0.13 C_6$$

เมื่อ S แทนความสำเร็จโดยรวม

C แทนองค์ประกอบ

4.2 องค์ประกอบของคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการด้านการเงิน ได้แก่ องค์ประกอบที่ 3 2 4 6 5 และ 1 สามารถเขียนเป็นสมการถดถอย ที่อธิบายความสำเร็จของผู้ประกอบการด้านการเงินได้ร้อยละ 26.6 ดังนี้

$$S_1 = 3.59 + 0.20 C_3 + 0.15 C_2 + 0.15 C_4 + 0.14 C_6 + 0.08 C_5 + 0.17 C_1$$

เมื่อ S_1 แทนความสำเร็จด้านการเงิน

4.3 องค์ประกอบของคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการด้านลูกค้า ได้แก่ องค์ประกอบที่ 2 3 1 5 และ 4 สามารถเขียนเป็นสมการถดถอย ที่อธิบายความสำเร็จของผู้ประกอบการด้านลูกค้าได้ ร้อยละ 35.6 ดังนี้

$$S_2 = 3.83 + 0.28 C_2 + 0.14 C_3 + 0.10 C_1 - 0.09 C_5 + 0.09 C_4$$

เมื่อ S_2 แทนความสำเร็จด้านลูกค้า

C แทนองค์ประกอบ

35.6 ดังนี้

$$S_2 = 3.83 + 0.28 C_2 + 0.14 C_3 + 0.10 C_1 - 0.09 C_5 + 0.09 C_4$$

เมื่อ S_2 แทนความสำเร็จด้านลูกค้า

C แทนองค์ประกอบ

C แทนองค์ประกอบ

$$S_1 = 3.59 + 0.20 C_3 + 0.15 C_2 + 0.15 C_4 + 0.14 C_6 + 0.08 C_5 + 0.17 C_1$$

เมื่อ S_1 แทนความสำเร็จด้านการเงิน
C แทนองค์ประกอบ

4.4 องค์ประกอบของคุณลักษณะ
ของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จของ
ผู้ประกอบการด้านกระบวนการภายใน ได้แก่ องค์
ประกอบที่ 1 6 3 2 และ 5 สามารถเขียนเป็นสมการ
ถดถอย ที่อธิบายความสำเร็จของผู้ประกอบการ
ด้านกระบวนการภายใน ได้ ร้อยละ 23.3 ดังนี้

$$S_3 = 3.63 + 0.16 C_1 + 0.13 C_6 + 0.13 C_3 + 0.07 C_2 + 0.06 C_5$$

เมื่อ S_3 แทนความสำเร็จด้านกระบวนการ
ภายใน

C แทนองค์ประกอบ

4.5 องค์ประกอบของคุณลักษณะ
ของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จของ
ผู้ประกอบการด้านการเรียนรู้และการพัฒนา ได้แก่
องค์ประกอบที่ 1 2 4 6 5 และ 3 สามารถเขียน
เป็นสมการถดถอย ที่อธิบายความสำเร็จของ
ผู้ประกอบการด้านการเรียนรู้และการพัฒนาได้
ร้อยละ 52.2 ดังนี้

$$S_4 = 2.89 + 0.37 C_1 + 0.34 C_2 + 0.29 C_4 + 0.23 C_6 + 0.17 C_5 + 0.12 C_3$$

เมื่อ S_4 แทนความสำเร็จด้านการเรียนรู้
และการพัฒนา

C แทนองค์ประกอบ

อภิปรายผล

การวิจัยนี้พบว่าสิ่งที่ผู้ประกอบการ
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้ความสำคัญ
และยึดเป็นหลักในการดำเนินธุรกิจอันดับ 1 คือ
การยึดถือในคุณภาพของสินค้าหรือบริการ ทั้งนี้
เพราะคุณภาพของสินค้าหรือบริการเป็นองค์
ประกอบสำคัญที่ลูกค้านำมาพิจารณาประกอบการ
ตัดสินใจซื้อ นอกจากนี้แล้วคุณภาพของสินค้าหรือ
บริการยังเป็นสิ่งที่แสดงถึงภาพลักษณ์ของกิจการ
เป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ลูกค้า และหาก

ผู้ประกอบการสามารถสร้างสรรค์สินค้าหรือบริการ
ที่มีคุณภาพได้รับการรับรองมาตรฐาน ก็จะสามารถ
ขยายตลาดสู่ต่างประเทศได้ คุณลักษณะของ
ผู้ประกอบการข้อนี้สอดคล้องกับแนวคิดและ
ผลการวิจัยของ สถิตย์ นิยมญาติ (2546) บุริม
โอทกานนท์ (2549) สถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์
(2551) วิลเลียม อี ไฮเนกกี (William E. Heinecke,
2554) ซึ่งต่างก็มีความเห็นว่า ผู้ประกอบการต้อง
ยึดถือในคุณภาพของสินค้าหรือบริการเป็นสำคัญ
ผลการวิจัยพบว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาด
กลางและขนาดย่อมประสบความสำเร็จโดยรวม
ระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากจังหวัด
อ่างทองได้รับผลกระทบจากมหาอุทกภัยเมื่อ
พ.ศ. 2554 รวมถึงสถานการณ์ทางการเมืองและ
เศรษฐกิจของประเทศในช่วงปี พ.ศ. 2556 – 2557
ทำให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมซึ่งอยู่ใน
ห่วงโซ่อุปทานได้รับผลกระทบด้วย เมื่อพิจารณา
เป็นรายด้านพบว่าด้านที่ประสบความสำเร็จสูงสุด
คือด้านลูกค้า ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากวิสาหกิจขนาด
กลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่แล้วผู้ประกอบการ
เป็นทั้งเจ้าของและผู้บริหาร ด้วยจุดแข็งจากความ
กระตือรือร้นของขนาดของกิจการจึงทำให้ผู้ประกอบการ
มีโอกาสใกล้ชิดกับลูกค้าทำให้เกิดสัมพันธ์ภาพ
ที่ดีต่อกัน นอกจากนี้ยังได้รับทราบข้อมูลและปัญหา
ต่าง ๆ ของลูกค้าและสามารถนำมาใช้ในการ
ปรับปรุงและพัฒนาสินค้าได้ตรงตามความต้องการ
ของลูกค้าจนลูกค้าเกิดความพึงพอใจ

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะ
ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาด
ย่อม ได้จำแนกองค์ประกอบเป็น 6 องค์ประกอบ
องค์ประกอบที่มีความสำคัญมากที่สุด “ความ
มุ่งมั่นตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ” ทั้งนี้อาจ
เนื่องจากเป็นคุณลักษณะเชิงบวกที่หากบุคคลใด
มีคุณลักษณะดังต่อไปนี้แล้วจะเป็นผู้ประสบความสำเร็จ
คุณลักษณะต่าง ๆ ในองค์ประกอบนี้จึง
สอดคล้องกับหลักธรรมทางพุทธศาสนาที่ใช้เป็น
แนวปฏิบัติเพื่อให้บุคคลประสบความสำเร็จทั้งด้าน

อาชีพการงานและด้านชีวิตครอบครัว เช่น อิทธิบาท 4 พรหมวิหาร 4 เป็นต้น องค์ประกอบที่สำคัญรองลงมาคือ “นวัตกรรมและความสามารถในการตลาด” ทั้งนี้อาจเนื่องจากปัจจุบันตลาดเป็นของผู้บริโภค ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินกิจการประสบความสำเร็จ ผู้ประกอบการจึงต้องคิดค้น ริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งที่เป็นนวัตกรรมซึ่งจะทำให้มีความได้เปรียบทางการแข่งขันคือ การมีต้นทุนต่ำ การสร้างความแตกต่าง ในสินค้าหรือบริการ การมุ่งความเชี่ยวชาญ และการตอบสนองอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ผู้ประกอบการต้องหมั่นวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางการตลาดเพื่อค้นหาโอกาสทางการตลาด การเลือกกลุ่มเป้าหมาย การจัดส่วนประสมทางการตลาดให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายอีกด้วย

สรุป

คุณลักษณะที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้ความสำคัญและยึดเป็นหลักในการดำเนินธุรกิจสูงสุดคือ การยึดถือในคุณภาพของสินค้าหรือบริการ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประสบความสำเร็จโดยรวมระดับปานกลาง องค์ประกอบคุณลักษณะที่มีความสำคัญมากที่สุด ความมุ่งมั่นตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ และองค์ประกอบคุณลักษณะของผู้ประกอบการสามารถพยากรณ์ความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยรวมได้ ร้อยละ 51.8

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยที่พบผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเผยแพร่ผลงานวิจัยนี้ให้ผู้ประกอบการได้รับรู้อย่างทั่วถึง และควรจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประกอบการในด้านต่าง ๆ เช่น การสร้างเครือข่าย

ทางธุรกิจให้สำเร็จ การมีมนุษยสัมพันธ์และศิลปะในการติดต่อสื่อสาร การพัฒนาบุคลิกภาพ เป็นต้น นอกจากนี้หน่วยงานควรศึกษาความต้องการในการฝึกอบรมของผู้ประกอบการโดยเน้นด้านการสร้างเครือข่ายลักษณะต่าง ๆ

2. ผู้ประกอบการควรรับรู้และทำความเข้าใจว่าในแต่ละองค์ประกอบมีคุณลักษณะข้อใดที่มีความสำคัญมากน้อยตามลำดับ และคุณลักษณะต่าง ๆ ในแต่ละองค์ประกอบมีความสัมพันธ์กันอย่างไร ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความคิดรวบยอดในการสร้างหรือพัฒนาองค์ประกอบคุณลักษณะเหล่านั้นให้เกิดขึ้นในตัวผู้ประกอบการ

3. ควรทำวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการเกี่ยวกับองค์ประกอบคุณลักษณะของผู้ประกอบในแต่ละองค์ประกอบที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ เพื่อนำผลไปใช้ในการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้มีความเจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืน

กิตติกรรมประกาศ

ความสำเร็จและความสมบูรณ์ของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับความกรุณาจาก ศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา จันท์ธนา ย รองศาสตราจารย์ ดร.สฤติ นียมญาติ รองศาสตราจารย์ ดร. ประชุม รอดประเสริฐ ผู้ให้ความรู้ คำแนะนำด้านการวิจัยทางธุรกิจและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือ รองศาสตราจารย์ ดร.สุนันทา เลาहनันท์ กรุณาให้คำแนะนำด้านเนื้อหา ผู้ช่วยศาสตราจารย์กรรองทิพย์ เนียมถนอม ให้คำปรึกษาด้านสถิติเพื่อการวิจัย ตลอดจนนักวิชาการและเจ้าของผลงานทุกท่านที่ผู้วิจัยได้ใช้ศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างสูง

เอกสารอ้างอิง

- กัลยา วาณิชย์บัญชา. (2551). การวิเคราะห์ข้อมูลหลายตัวแปร. กรุงเทพฯ : ธรรมสาร.
- บุริม โอทกานนท์. (2549). คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ. ค้นเมื่อ 3 กรกฎาคม 2554, ได้มาจาก <http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id>.
- เพชรน้อย สิงห์ช่วงชัย. (2549). หลักการและการใช้สถิติการวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวสำหรับการวิจัยทางการพยาบาล. สงขลา : ชานเมืองการพิมพ์.
- วรรณณา ฉายาวิณะ. (2544). รูปแบบความสัมพันธ์ ระหว่างลักษณะผู้ประกอบการและภูมิความรู้ความชำนาญและความสำเร็จของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดย่อมในอุตสาหกรรมแม่พิมพ์โลหะและพลาสติกในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์. (2551). ไบโพร็ บิสสิเนส อวอร์ด หลักเกณฑ์ในการพิจารณาตัดสินผู้ประกอบการไทยที่ประสบความสำเร็จ. ค้นเมื่อ 1 กันยายน 2554 ได้มาจาก <http://www.baipo-business-awards.org/news>
- สตีลย์ นียมญาดี และคนอื่น ๆ. (2546). คุณลักษณะของผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวที่ประสบความสำเร็จ. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.
- สมแก้ว รุ่งเลิศเกรียงไกร และคนอื่น ๆ. (2549). “คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่สำเร็จในภาคใต้ : ภาคการบริการ” วารสารเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยทักษิณ ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 (ธันวาคม 2550) : 25 - 33.
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2554). รายงานสถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 2553. กรุงเทพฯ : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.
- Heinecke, W. E. (2011). *The Entrepreneur : 21 Rules of Entrepreneur*. Retrieved November 15, 2011, Available from <http://www.novabizz.com/NovaAce/Manage/Entrepreneur.htm>.
- Pallant, J. (2001). *SPSS Survival manual : A step – by – step Guide to Data Analysis*. Buckingham : Open University Press.
- Stephenson, L. James. (2011). *25 Common Characteristics of Successful Entrepreneurs*. [online]. Available from : <http://www.entrepreneur.com/article200730>.{2011, November 5}